

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/262/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5618201951
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5618201951.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej, v právnej veci žalobcu: Ing. D. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXX, proti žalovanej: Ing. L. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXXX/XX, A. U., právne zastúpenej JUDr. Zuzanou Medveckou, advokátkou, so sídlom G. XXX, A. E., o zaplatenie 1.267,97 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 5C/11/2018 zo dňa 2.7.2019, takto

rozhodol:

Zmenu žaloby nepripúšťa.

Rozsudok prvoinštančného súdu vo výroku, ktorým vo zvyšnej časti žalobu zamietol a vo výroku o trovách konania, potvrdzuje.

Vo výroku o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi 405,48 € s príslušenstvom, ako odvolaním účastníkov nenapadnutom, ponecháva rozsudok prvoinštančného súdu nedotknutý.

Žalovanej priznáva vo vzťahu k žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd uložil žalovanej zaplatiť žalobcovi 405,48 € s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 359,25 € od 1.2.2018 do 27.10.2018, s 5% úrokom ročne zo sumy 364,92 € od 28.10.2018 do 27.12.2018, s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 405,48 € od 28.12.2018 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol, žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v pomere 36,04 %. Z výsledkov vykonaného dokazovania považoval za preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš 7C/270/2014-16 zo dňa 16.12.2014 bolo manželstvo žalobcu a žalovanej rozvedené. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 20.1.2015. Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením 6C/152/2015 v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov zo dňa 29.10.2018 schválil zmier, ktorým vyporiadal hnutelné a nehnuteľné veci účastníkov. Žalovaný sa zaviazal na úhradu nezaplatennej časti záväzku voči Štátnemu fondu rozvoja bývania vyplývajúceho z úverovej zmluvy uzavretej medzi Štátnym fondom rozvoja bývania a stranami sporu 26.1.2015, ktorého výška ku zániku BSM predstavovala 11.332,98 €. Žalovanému pripadla pohľadávka voči Q., a.s., vyplývajúca z titulu zostatku na účte zriadenom v tejto banke, na ktorom bol k zániku BSM zostatok vo výške 687,40 €. Zaviazal sa zaplatiť žalobkyni na vyrovnanie jej podielu sumu 37.500 € v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 8.11.2018. Medzi stranami bolo nesporné, že žalovaná odišla zo spoločnej domácnosti v septembri 2014. Žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 1.267,97 € titulom ním splnených záväzkov bývalých manželov, ktoré pozostávali z platieb za elektrinu, plyn, koncesionárske

poplatky, platby súvisiace s vlastníctvom garáže, poplatky za internet, DIGI TV, povinné zmluvné poistenie motorového vozidla Škoda Felícia. Žalobca si uplatnil polovicu zaplatených platieb, ktoré platil od septembra 2014 do roku 2018, to jest nároky, ktoré vznikli za trvania manželstva, ale aj po jeho zániku (20.1.2015 do roku 2018). Z obsahu zmluvy, ktorým bolo vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, súd považoval za preukázané, že manželia zmluvou nevyporiadali záväzky od zániku manželstva, to jest od 20.1.2015 do 8.11.2018, na podklade čoho ustáli, že žalobcovi nevznikol nárok na zaplatenie úhrad, ktoré vykonal v roku 2014 do 19.1.2015, nakoľko tieto mali byť vyporiadané v konaní o vyporiadanie BSM. V predmetnom konaní vznikol žalobcovi nárok na vyporiadanie nákladov, ktoré platil v období od 20.1.2015 do 8.11.2018. Zároveň súd zohľadnil námietku premičania vznesenú zo strany žalovanej a vzhľadom na to, že žaloba bola podaná na súde 12.7.2018, súd žalobcovi priznal len nároky, ktoré boli splatné od 12.7.2015. Pokiaľ sa týkalo poplatkov za garáž za rok 2015, bolo preukázané výpismi z účtov a príjmovými dokladmi, že v tomto roku platili poplatky obidvaja bývalí manželia. Súd preto priznal polovicu nákladov vynaložených za garáž za roky 2016 až 2018, tak ako bolo preukázané z výpisov z účtu a z príjmových dokladov, za elektrinu súd priznal polovičnú čiastku podľa skutočnej spotreby preukázanej vyúčtovacími faktúrami, v roku 2015 v sume 125,64 €, v roku 2016 v sume 100,79 €, v roku 2017 v sume 94,98 € a pomerná časť roku 2018 podľa skutočnej spotreby za 312 dní v sume 81,12 €. Súd priznal žalobcovi sumu 1,45 €, výdavky na uplatnenie pohľadávky pozostávajúce zo zaplateného poštovného za výzvu, ktorou si žalobca voči žalovanej uplatňoval svoj nárok. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Žalobcovi nepriznal náklady na zaplatenie poplatkov za služby internet a DIGI TV majúca za preukázané, že od septembra 2014 užíval nehnuteľnosť sám, tieto služby využíval pre svoju potrebu, výdavky neboli nevyhnutné vynakladať na udržiavanie nehnuteľnosti. Nepriznal tiež výdavky na povinné zmluvné poistenie osobného motorového vozidla Škoda Felícia, nakoľko predmetné motorové vozidlo žalovaná neužívala, kľúče od auta jej za celé žalované obdobie žalobca neposkytol, mal aj v dispozícii technický preukaz. Vzhľadom na to, že žalovaná sa dostala s plnením svojho peňažného záväzku voči žalobcovi do omeškania, súd zároveň priznal žalobcovi i ním požadovaný úrok z omeškania z jednotlivých priznaných čiastok. Po zohľadnení pomeru úspechu a neúspechu ustálil, že žalovaná bola v spore úspešnejšia a preto jej priznal nárok na náhradu trov konania v pomere 36,04 % .

2. Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote doručil odvolanie žalobca. Zároveň doručil doplnenie, rozšírenie žaloby k predmetnému konaniu na podklade výzvy na zaplatenie nedoplatku za RTVS v období od decembra 2016, ktorá mu bola doručená 14.8.2019 i s výpisom z účtu o zaplatení nedoplatku. Polovicu úhrad žiadal uhradiť od decembra 2016 do novembra 2018, teda za 24 mesiacov po 4,64 €, celkovo 111,36 €, z ktorých polovica predstavuje 55,68 €. V odvolaní proti rozsudku okresného súdu žalobca vytýkal nespravodlivosť, nezákonnosť rozsudku, jeho rozpor s Občianskym zákonníkom, ktorý stanovuje, že plniť si povinnosti pri spravovaní nehnuteľného i hnutel'ného majetku majú obaja bývalí manželia rovným dielom až do vyporiadania BSM. Zastal názor, že rozsudok „nepochopiteľne“ v každej preukázanej požiadavke žalobcu zvýhodňuje žalovanú a obhajuje ju v jej príživníckych manieroch. Je výsmechom elementárnej spravodlivosti o nestrannom a rovnocennom posúdení základných povinností. Žalovaná žiadne úhrady spojené s prevádzkovaním nehnuteľného ani hnutel'ného majetku po období takmer štyroch rokov neuhrádzala, napriek tomu, že majetok užívala, dokonca ho bezdôvodne poškodzovala a rozkrádala. Sudkyňa prehliadala preukázané dôkazy a fakty svedčiacie o oprávnených požiadavkách žalobcu, odvolala sa na vymyslené špekulatívne a nepodložené tvrdenia žalovanej správajúcej sa ako príživníčka. Všetky žalobcom uskutočnené úhrady riadne vydokladoval, všetky skutočnosti uviedol v žalobe, 22.8.2019 ešte doplnil rozšírenie obžaloby o nové skutočnosti s priloženými dôkazmi. Pripomenul, že výhovorky o premičaní a uplynutí lehoty troch rokov na preukázateľne opodstatnené nároky, že ich nemožno vysporiadať, sú výmysly vykonštruované nielen žalovanou, ale aj sudkyňou. Je preukázané a doložené dôkazmi, že niekoľkokrát včas smeroval žalovanej požiadavky o vyporiadanie platieb, bez odozvy, o čom svedčí požiadavka o vyporiadanie platieb so žalovanou v súbore doručenom OS LM z 20.11.2015. Výzva k vysporiadaniu BSM doloženým dôkazovým dokumentom doručeným žalovanej cez OS LM z 19.6.2017. Výzva doručená žalovanej do vlastných rúk 15.1.2018. Všetky ďalšie dôkazy sú doložené v príslušnom spise. Žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť s tým, aby súd uznal všetky žalobcom doložené a preukázané nároky a zaviazal žalovanú uhradiť polovicu vyplatených finančných čiastok vo výške 1.267,97 € s príslušným úrokom z omeškania. Zároveň žiadal uložiť žalovanej preplatiť poštovné za výzvu určenú do vlastných rúk v sume 1,45 € a uložiť žalovanej zaplatiť 55,68 € ako nedoplatok za RTVS v období od 12/2016 do 11/2018.

3. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu žiadala rozsudok okresného súdu ako správny potvrdiť. Poukázala, že z odvolania žalobcu nevyplývajú dôvody odvolania, vôbec neuviedol odvolacie dôvody,

čím je obmedzená možnosť žalovanej adekvátne reagovať na odvolanie žalobcu, je formulované len vo všeobecnej rovine. Pokiaľ i spochybňuje správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, neuvádza vôbec v čom nesprávnosť rozhodnutia vzhľadom, u ktorých z nárokov súd nesprávne mal rozhodnúť. Uviedla, že rozsudok okresného súdu je výsledkom riadne vykonaného dokazovania, nie je výsmechom elementárnej spravodlivosti, ako tvrdí žalobca. Poprela, že by neuhrádzala nároky v súvislosti s údržbou spoločného majetku, v konaní preukázala, ktoré z nárokov uhradila. Nestotožnila sa ani s tvrdením žalobcu, že mala spoločný majetok bezdôvodne poškodzovať a rozkrádať, že by sa mala na úkor žalobcu obohacovať. Pokiaľ i žalobca poukazuje na prieťahy v konaní, podľa nej žiadne neboli. Naopak, svojim správaním a neznalosťou sám žalobca zapríčiňoval, že vo veci sa muselo uskutočniť viac pojednávaní, musel ozrejmovvať svoje nároky, preukazovať ich dôvodnosť. Správne súd nepriznal náklady v súvislosti s poplatkami za služby internet a DIGI TV s prihliadnutím na charakter týchto výdavkov a to, že od septembra 2014 žalobca užíval nehnuteľnosť sám a tieto služby využíval vyslovene pre svoju vlastnú potrebu. Stotožnila sa i so zamietnutím nároku žalobcu na úhradu povinného zmluvného poistenia za motorové vozidlo Škoda Felícia, nakoľko predmetné vozidlo nikdy neužívala a z výpovede žalobcu bolo preukázané, že kľúče od auta za celé žalované obdobie žalovanej neposkytol. Nesúhlasila s návrhom žalobcu uvedeným v jeho odvolaní, ktorým navrhuje, aby ju súd zaviazal zaplatiť polovičné úhrady za obdobie 9/2014 do 11/2018 v sume 1.267,97 € s príslušnými úrokmi z omeškania. Zároveň žiadala upovedomiť na mailovú adresu o termíne verejného vyhlásenia rozhodnutia.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní a súc viazaný odvolacími dôvodmi (§ 379, § 380 CSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario návrh žalobcu na zmenu žaloby nepripustil a rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovvej časti rozhodnutia.

5. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, z výsledkov vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam, vyvodil správny právny záver a svoje rozhodnutie náležitým vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil.

6. Za podstatné odvolací súd považoval, že žalobca na jednej strane vytyka nespravodlivosť a nezákonnosť rozhodnutia, na druhej strane neuviedol, v čom vidí nesprávnosť rozhodnutia prvoinštančného súdu a o ktorých ním uplatnených nárokoch mal súd rozhodnúť inak.

7. Pokiaľ i zároveň s podaným odvolaním doručil podanie označené ako doplnenie, rozšírenie žaloby, vo svojej podstate ide o zmenu žaloby v zmysle ust. § 140 ods. 1 CSP.

8. Podľa § 371 CSP, žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť, v nadväznosti na čo odvolací súd zmenu žaloby nepripustil.

9. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Vychádzajúc z poukazovaného zákonného ustanovenia a skutočnosti, že prvoinštančný súd svoje rozhodnutie dostatočne vyčerpávajúco zdôvodnil, uviedol, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, z ktorých dôkazov vychádzal, ako vec právne posúdil, odvolací súd sa obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, s ktorými sa v celom rozsahu stotožnil.

11. Osobitne k námietkam žalobcu ohľadne toho, že výhovorky o premlčaní považoval za výmysly, odvolací súd považoval za potrebné uviesť, že v danom prípade, vzhľadom na námietku premlčania vznesenú žalovanou a skutočnosť, že nároky žalobcu uplatnené v konaní bolo potrebné posúdiť podľa ust. § 454 OZ o bezdôvodnom obohatení (bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám), prvoinštančný súd zvýhodnil žalobcu, keď napriek tomu, že v zmysle § 107 ods. 1 OZ sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil, aplikoval trojročnú premlčaciu lehotu a nároky žalobcovi priznal za obdobie od 12.7.2015 a to i napriek tomu, že správne mal žalobcovi priznať nároky za obdobie od 12.7.2016. Žalovaná sa však proti rozsudku prvoinštančného súdu neodvolala, v nadväznosti na čo odvolací súd na predmetné pochybenie prvoinštančného súdu pri rozhodovaní prihliadnuť nemohol. Pokiaľ žalobca uvádza, že viackrát vyzýval

žalovanú na úhradu polovice nákladov vynaložených na údržbu a udržanie nehnuteľnosti, z ust. § 100 ods. 1 OZ vyplýva, že právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej, pričom vykonaním práva sa v takomto prípade myslí podanie žaloby na súde. Ak teda i žalobca doručoval žalovanej rôzne výzvy a to i prostredníctvom súdu, nemohol tieto považovať súd za uplatnenie práva proti žalovanej kvalifikovaným podaním a to žalobou vo veci samej, nakoľko podľa § 124 ods. 1 CSP, každé podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu. Podľa § 127 ods. 1 CSP, ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis, pričom podľa § 131 CSP, žaloba je procesný úkon, ktorým sa uplatňuje právo na súdnu ochranu ohrozeného alebo porušeného práva. Podľa § 132 ods. 1 CSP, v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

12. Takéto podanie podľa obsahu spisu žalobca súdu doručil 12.7.2018 v podobe, ako je zažurnalizované na č.l. 1, 2 súdneho spisu, kde uviedol, ktorému súdu je určené, označil strany sporu, opis rozhodujúcich skutočností, priložil dôkazy a uviedol, čoho sa domáha, teda aké rozhodnutie od súdu očakáva. Správne preto prvoinštančný súd ustálil, že až toto procesné podanie je možné považovať za vykonanie práva žalobcu voči žalovanej v zmysle ust. § 100 ods. 1 OZ a plynutie premlčacej lehoty od doručenia tohto podania súdu.

13. V nadväznosti na uvedené, v ostatnom sa stotožniac s odôvodnením rozhodnutia zo strany prvoinštančného súdu, odvolací súd rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti rozhodnutia. Žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná, v nadväznosti na čo odvolací súd priznal žalovanej vo vzťahu k žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

14. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.
(§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)